

Kız ve Eşek

Çınar BİBER

Kız ve Eşek

Çınar BİBER

Parlak güneşli bir sabah, Lily adında bir kız büyükannesinin çiftliğinin yakınındaki tozlu yolda seke seke yürüyordu. En sevdiği hardal sarısı tişörtünü ve yamalı cepli mavi kot tulumunu giymişti. Kıvrıkcık siyah saçları, ince yeşil bir kurdeleyle bağlanmış iki kısa topuz halinde zıplıyordu. Lily maceraları ve yeni yerler keşfetmeyi severdi ve bugün dünya sürprizlerle doluydu.

Çiftliğin ahşap çitinin arkasında, krem rengi burnu ve uzun dik kulakları olan küçük gri bir eşek duruyordu. Pirinç tokalı basit kahverengi deri bir başlık takıyordu. Uzun kirpikli büyük koyu gözleri Lily'yi merakla izliyordu. Lily el sallayıp yüksek sesle merhaba dediğinde, eşeğin kulakları seğirdi ve hızla bir adım geri çekildi.

Lily hemen arkadaş olmak istedi. Çite doğru koştu ve en yüksek, en heyecanlı sesiyle seslendi. 'Merhaba eşek! Ben Lily!' Ama eşeğin hassas kulakları yassıldı ve kaçtı. Bir anda tarlanın uzak köşesine koştu ve büyük bir meşe ağacının arkasına saklandı. Lily durdu, kafası karışmış ve biraz üzgündü.

Lily'nin büyükannesi her şeyi verandadan gördü. Yanına geldi ve nazık bir elini Lily'nin omzuna koydu. 'O eşek utangaçtır,' dedi yumuşak bir sesle. 'Kulakları gürültüye çok hassastır. Onun arkadaşı olmak istiyorsan nazık ve sabırlı olmalısın.' Lily başını salladı, yeniden denemeye kararlıydı. Eşeğe iyiliğini göstermek istiyordu.

Ertesi gün Lily parmak uçlarında çite yaklaştı. Bağırmadı, koşmadı. Sessizce durdu ve eşeği uzaktan izledi. Eşek meşe ağacının arkasından başını uzattı, uzun kulakları dönüyordu. Küçük bir adım attı, sonra bir tane daha. Lily nefesini tuttu ve gülümsedi. Bu iyi bir başlangıç gibiydi.

Lily büyükannesinin sözlerini hatırladı. Yere çömeldi ve ellerini açtı ki eşek zarar vermek istemediğini görsün. 'Sorun yok,' diye fısıldadı yumuşakça. 'Ben tam burada bekleyeceğim.' Eşek onu büyük koyu gözleriyle izledi, meraklı ama temkinliydi. Bu sefer kaçmadı. Lily'nin kalbi mutlulukla küçük bir zıplama yaptı.

Her gün Lily eŖeęi ziyaret etti. Yavaş yürüdü ve yumuŖak, sakın bir sesle konuştu. Onu hi kovalamadı, dokunmaya alıŖmadı. Sadece itin yanında oturup gnn anlattı. EŖek dinledi, kulakları gevŖek ve ileriye dnkt. Bazen birkaç adım bile yaklaŖtı. Lily iinde sıcak bir parıltı hissetti.

Bir öğleden sonra Lily bir avuç taze ot getirdi. Nazikçe yere koydu ve geri çekildi. 'Bu senin için,' dedi sessizce. Eşek boynunu uzattı, otu kokladı ve bir ısırık aldı. Lily'ye yumuşak gözlerle baktı. Lily'nin yuvarlak yanakları kocaman bir gülümsemeye yukarı kalktı. Eşek ona güvenmeye başlıyordu.

Günler haftalara dönüştü. Eşek, Lily geldiğinde ona doğru yürümeye başladı. Hâlâ yüksek seslerden hoşlanmıyordu, bu yüzden Lily her zaman sesini alçak tuttu. Onun kulaklarını okumayı öğrendi—kulakları gevşekse mutluydu; geriye yatıyorsa alana ihtiyacı vardı. Lily onun işaretlerine saygı duydu ve eşek bunu fark etti.

Bir sabah eşek doğruca çite yürüdü ve Lily'nin yanında durdu. Burnundaki krem rengi tüyleri ve başlığındaki pirinç tokayı görebiliyordu. 'Çok cesursun,' diye fısıldadı. Eşek yumuşakça homurdandı ve eline burnunu sürttü. Lily'nin koyu kahverengi gözleri parladı. Dünyanın en şanslı kızı gibi hissetti.

Lily kapıyı açıp eşeğin kendisine gelmesine izin vermeye karar verdi. Hareketsiz durdu ve bekledi. Eşek bir adım attı, sonra bir tane daha, ta ki tam yanına gelene kadar. Başını nazıkçe onun omzuna yasladı. Lily kollarını onun boynuna doladı. 'Artık arkadaşız,' dedi yumuşakça. Eşek mutlu bir küçük anırma sesi çıkardı.

O günden sonra Lily ve eşek en iyi arkadaş oldular. Birlikte yürüyüşlere çıktılar, Lily yavaş yürüdü ve eşek yakından takip etti. Her zaman nazik ve sessiz olmayı hatırladı. Eşek ona tamamen güvendi. Lily, başkalarını rahat ettiren şeylere saygı duymanın güven ve iyilik kurmanın anahtarı olduğunu öğrendi.

Lily'nin büyükannesi onları izlerken gülümsedi. 'Görüyorsun,' dedi, 'iyilik ve sabır en vahşi kalpleri bile yumuşatabilir.' Lily başını salladı, aralıklı dişli gülümsemesi parlaktı. Nazik olmanın ona hayal edebileceği en iyi arkadaşı kazandırdığını biliyordu. Eşegin kulakları mutlulukla seğirdi ve Lily'nin kıvrıcık siyah saçlarına burnunu sürttü.

Şimdi her sabah Lily tarlaya koşuyor—ama çok hızlı değil. Yumuşakça sesleniyor ve eşek uzun kulakları sallanarak tırs tırs yanına geliyor. Sırları ve güneşli öğleden sonraları paylaşıyorlar. Lily'nin kırmızı spor ayakkabıları tozlu ve tulumunda çim lekeleri var ama umursamıyor. Eşekle dostluk her şeye değer.

Diğer çocuklar eŖeęi nasıl evcilleŖtirdięini sorduęunda Lily gülümsüyor ve 'Onu evcilleŖtirmedim. Sadece dinledim ve bekledim,' diyor. Onlara sessiz ve nazik olmanın yüksek sesle olmaktan daha güçlü olduęunu anlatıyor. EŖek yanında duruyor, baŖı omzuna yaslanmış, sanki aynı fikirde olduęunu söyler gibi. Güven, her seferinde bir nazik anla inşa edilir.

Ve böylece Lily ve eşek en iyi arkadaş olarak kalırlar. Birbirlerini çok fazla kelime olmadan anlarlar. Lily, rahatlığa saygı duymanın güven inşa ettiğini bilir ve eşek, Lily'nin iyiliğinin asla solmayacağını bilir. Birlikte tarlaları keşfederler, nazik kalpli iki arkadaş, sabır ve iyiliğin harika bir dostluk yarattığını kanıtlarlar.